

The Holy See

**DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI MEMBRI DELLA FONDAZIONE
GIOVANNI PAOLO II (POLONIA)**

Martedì 23 ottobre 2001

Szanowni Państwo,

Serdecznie witam Was wszystkich, którzy przybyliście do Rzymu, aby uroczystie obchodzić 20-lecie Fundacji Jana Pawła II. Pozdrawiam Księdza Kardynała Franciszka, metropolitę krakowskiego oraz wszystkich obecnych tu arcybiskupów i biskupów. Witam Radę Fundacji na czele z jej przewodniczącym księdzem arcybiskupem Szczepanem Wesołym, księży dyrektorów poszczególnych instytucji Fundacji, jak również przewodniczących i członków Kół Przyjaciół Fundacji z Belgii, Danii, Francji, Hiszpanii, Indonezji, Kanady, Meksyku, Niemiec, Polski, Singapuru, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Szwecji, Wenezueli i Wielkiej Brytanii. Cieszę się, że mogę Was tu dzisiaj gościć.

Kiedy przed dwudziestu laty powoływałem do życia Fundację, pragnąłem, aby podjęła ona szeroką działalność: kulturalną, naukową, społeczną i duszpasterską. Chciałem, aby powstało środowisko, które by podtrzymywało i pogłębiało więzi między Stolicą Apostolską a narodem polskim, i które dbałoby o upowszechnianie dziedzictwa kultury chrześcijańskiej i nauki Kościoła w świecie. Z tego pragnienia zrodził się program. Przewidywał on, iż Fundacja podejmie wysiłki w celu gromadzenia dokumentacji związanej z pontyfikatem oraz w celu rozpowszechniania nauczaniapapieskiego i kościelnego Magisterium. Drugim zadaniem miała być promocja chrześcijańskiej kultury przez nawiązywanie kontaktów i współpracy z polskimi oraz międzynarodowymi ośrodkami naukowymi i twórczymi, jak również przez pomoc młodym - szczególnie z Europy Środkowowschodniej w zdobywaniu wykształcenia. Siedzibą Fundacji miał być Dom Polski przy via Cassia w Rzymie. Miał on stać się "punktem spotkania z kulturami i tradycjami, z różnymi historiami w obrębie jednej wielkiej kultury, która jest kulturą chrześcijańską, tradycją chrześcijańską, historią Kościoła, a także historią ludzkości" (audiencja, 7.XI.1981).

Jeżeli dziś, po dwudziestu latach, wracam do tych założeń, to dlatego, że wydaje się, iż można już w odniesieniu do nich podjąć ocenę działalności Fundacji. Nie jest to zadanie trudne. Co roku bowiem Rada Fundacji zdawała mi szczegółowy raport z tego, co udało się dokonać. Wiem zatem, że dzięki inicjatywom trzydziestu sześciu Kół Przyjaciół Fundacji w czternastu krajach i dzięki hojności tysięcy ludzi dobrej woli na całym świecie powstał fundusz, który zabezpiecza funkcjonowanie czterech ważnych instytucji: Domu Polskiego w Rzymie, Ośrodka Dokumentacji Pontyfikatu, Instytutu Kultury Chrześcijańskiej oraz Domu Fundacji Jana Pawła II w Lublinie. Wiem też, że rzymski Dom służy przybywającym do grobów apostoelskich pielgrzymom wielką pomocą organizacyjną i duszpasterską. Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu staje się centrum informacji nie tylko o działalności i nauczaniu Papieża, ale również o życiu Kościoła w złożonej rzeczywistości współczesnego świata, na przestrzeni ostatnich dwudziestu trzech lat. Dom Polski i Ośrodek Dokumentacji stwarzają bazę materialną i duchową dla działalności Instytutu Kultury Chrześcijańskiej w Rzymie. Instytut nawiązuje kontakty ze środowiskami naukowymi i twórczymi w Polsce i na świecie. Z jednej strony stara się podtrzymywać pamięć o chrześcijańskich korzeniach naszej kultury, z drugiej zaś podejmuje wysiłek kształcenia elit, które tego chrześcijańskiego ducha będą przekazywać kolejnym pokoleniom w Europie i na innych kontynentach. Młodzi ludzie z całego świata mają możliwość w ramach tzw. «Uniwersytetu Letniego» zapoznawać się z historią, z której wyrasta chrześcijańska tradycja i ze współczesnością Kościoła i świata, w której ta tradycja znajduje swą kontynuację.

Inicjatywą, z której chyba najbardziej należy się cieszyć, jest fundusz stypendialny dla młodych z Europy środkowej i wschodniej oraz z innych krajów byłego Związku Radzieckiego. Jak wiem, gościnne progi Domu Fundacji w Lublinie opuściło już ponad stu siedemdziesięciu absolwentów. Ukończywszy studia w różnych dziedzinach na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i na innych uczelniach polskich, powrócili oni w swe ojczyste strony i stali się gorliwymi promotorami nauki i kultury opartej na solidnych fundamentach ponadczasowych wartości. Wiem też, że kolejnych stu czterdziestu pięciu studentów kontynuuje naukę. Niedawno mogłem ich tu gościć i osobiście poznać. Jakże cenne jest to dzieło! Kto inwestuje w człowieka, w jego wszechstronny rozwój, nigdy nie traci. Owoce takiej inwestycji są wiecznotrwale.

Jeśli po dwudziestu latach działalności Fundacja może powiedzieć *exegi monumentum*, to właśnie myśląc o tym duchowym pomniku, jaki nieustannie, chcąc bez rozgłosu, jest wykuwany w sercach i umysłach osób, środowisk i całych społeczeństw. Nie ma wspanialszego i trwalszego pomnika dla naszych czasów, jak ten wznoszony ze spizu nauki i kultury.

Dziękuję wszystkim, którzy na przestrzeni tych dwudziestu lat w jakikolwiek sposób wspierali działalność Fundacji i tym, którzy mądrze i z oddaniem tę działalność prowadzili. Proszę, nie ustawajcie w tym dobrym dziele. Niech ono stale się rozwija. Niech wspólny wysiłek wsparty Bożą pomocą nadal przynosi wspaniałe owoce.

Dziękuję Wam za przybycie i za to dzisiejsze spotkanie. Niech Bóg wam błogosławi!

Saluto in lingua inglese:

My greeting goes also to those of you who are from English-speaking parts of the world. To you who are committed to supporting the ideals and work of the *John Paul II Foundation* I express my heartfelt appreciation and gratitude. What you are involved in is nothing less than the passing on of our Christian heritage to future generations, by making better known important elements of the culture that has fed and nourished the Polish spirit in its constant search for excellence. Much has been done in the twenty years of the Foundation's existence. I am especially happy at what has been achieved in the vital realm of helping the education and training of men and women who will bear the imprint of a wisdom and human experience that the world urgently needs.

You, the Friends of the *Foundation*, come from many countries. You are as it were a sign of the universality of the truths and values of our heritage. They are universal because they are deeply imbued with the Gospel message of salvation in Jesus Christ. May the Lord Jesus sustain you and your families in the gift of faith received through that heritage! Thank you.